

ρήτως τῶν ἀλλοιώσεων ἐκείνων, αἵτινες τὰ μέγιστα συντελοῦσι πρὸς διατήρησιν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ζώων καὶ φυτῶν.

Καθ' ἑκάστην ἀναπνοήν, ἥτις ἐξογκώνει τοὺς πνεύμονας τοῦ ζώου, ἀποροφᾷ τούτο ποσότητὰ τοῦ ὀξυγόνου, ὅπερ εἶνε μέρος τῆς ἀναγκαιούσης τροφῆς, καὶ δὲν δύναται νὰ τὸ προσπορισθῇ ἐξ οὐδεμιᾶς ἐτέρας φυσικῆς πηγῆς, καὶ ὅπερ δέον νὰ τῷ χορηγεῖται ἐκ νέου καὶ καθ' ἑκάστην στιγμὴν. Τὸ ὀξυγόνον τοῦ ἀέρος εἶνε λοιπὸν διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἐντελεστέρων ζώων ἀπαραίτητον ὡς καὶ διὰ τὰ ἀτελέστερα ζῶα.

(ἔπεται συνέχεια)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ

— ❦ —

Μετὰ δὶμηνον ἤδη ἀνγκωχὴν ἀντικρύζομεν καὶ πάλιν τοὺς περιφανεῖς ἡμῶν ἀντιπάλους, ὑπ' αὐτῶν τούτων εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ πάλιν προκαλούμενοι, διότι ἀνυπέρβλητον αὐτῶν τὸ θράσος, καὶ τὸ πάθος τὸ νεμόμενον τὰς καρδίας αὐτῶν ἀκατεύναστον καὶ τὸ μῖσος θεολογικόν (*).

(*) Ἦνα κατανοήσῃ ὁ ἀγνὸς καὶ δίκαιος ἀναγνώστης τί καλεῖται μῖσος θεολογικόν (odium theologicum), ἀρκεῖ ν' ἀναγνώσῃ οὐ μόνον τὴν αἰματοσταγῆ ἐκ τῶν θεολογικῶν ἀνοσιουργημάτων ἱστορίαν ἀλλὰ καὶ τὰ νῦν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπικριτῶν ἀσυστόλως δημοσιεύμενα. Ἐν αὐτοῖς μετὰ φρίκης θὰ ἴδῃ ὅτι ἐπιχείρημα ἐπιστημονικὸν τοῦ τε κ. Ἰ. Σκκλτσούνῃ καὶ τοῦ κ. Ἀ. Μακράκη εἶνε καὶ ἡ *θαράτωσις τῶν ἀντιπάλων!!!*

Ὁ πρῶτος ἐπικριτὴς ἐν ταῖς *Ψυχολογικαῖς Μελέταις* (σελ. 9) μετὰ προδήλου σκοποῦ, ὃν δὲν δύναται νὰ μεταιώσῃ τὸ προσγραφόμενον ὑποκριτικὸν θυμαστικόν, ἀναγράφει τὴν γνώμην, καθ' ἣν «ὁ δημοσίᾳ προσβάλλων τὰς φιλοσοφικὰς ἀληθείας (τίνας φιλοσοφικοῦ συστήματος;) περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ ψυχῆς — δίκαιον — εἶνε, ἐὰν μετὰ τὰς δεούσας παραινέσεις καὶ τιμωρίας ἐξακολουθῇ ἐκθέτων εἰς κινδύνους τὸ κοινωνικὸν σῶμα διὰ τῶν *ἀθλίων* διδασκαλιῶν του, νὰ τιμωρηταί με **ΘΑΝΑΤΟΝ**» !!!

Ὁ δὲ συντάκτης τοῦ *Λόγου* (τῆς 16. Φεβρουαρίου), ἐλέγχων τὸν Haeckel (μὴ γελᾶτε, πέτραι, διότι θὰ καγχάσῃτε λίαν προσεχῶς!), ἀποφαινεται διαρρήδην ὅτι ἡ φυσικὴ ἱστορία ἐκεῖνου εἶνε «τέρας ἀποτρόπαιον, **ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΑΞΙΟΝ** καὶ αὐτὸ **ΚΑΙ Ο ΓΕΝΝΗΤΩΡ ΑΥΤΟΥ ΧΕΚΕΛ**» !!!

Ἄφες πρὸς στιγμὴν, ἀναγνώστα, τὸ παρόν, ἀνελεθε εἰς τὸ παρελθόν, ἀνάπλασον κατ' εἰκασίαν τοὺς Μῆσους Αἰῶνας, τοὺς Πάπας, τὴν Ἰερὰν(!!!) Ἐξέτασιν, — καί, ἂν δυνηθῇ, μὴ γονυπετήσῃς πρὸ τῶν Haeckel, μὴ λατρευθῇς αὐτοὺς ὡς αἰτίους τῶν φῶτων σου, τῆς ζωῆς σου, τοῦ πολιτισμοῦ σου, τῆς εὐδαιμονίας σου!

Αἰσχος εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, αἰσχος εἰς τοὺς φωτοσβέστας καὶ τοὺς κακούργους, τρίς αἰσχος εἰς τοὺς **ΦΟΝΕΙΣ**, τοὺς τολμῶντας νὰ ἐπισείωσι τὰ κατὰσυντετριμμένα μεσαιωνικὰ φάσγανα ἐν τῷ τέλει τοῦ **ΙΘ'** αἰῶνος, παρὰ τὰ πρόθυρα τῆς ἀνασυντάξεως τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἐπιστήμης!

Ἐν τῇ *Ἀναπλάσει* τῆς 15. Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἐδημοσιεύθη βραχυτάτη ἐπιστολὴ τοῦ γνωστοῦ ἡμῶν ἐπικριτοῦ κ. Ἰ. Σκκλτσούνῃ, δι' ἣς ὁ δεινότερος οὗτος ἐπιστήμων ἀναγγέλλει τοῖς ἐκδόταις τῆς *Ἀναπλάσεως* καὶ παντὶ τῷ Ἑλληνικῷ — *urbī et orbī* — ὅτι «ἐργάζεται πρὸς ἐκπόνησιν πραγματείας περὶ «Γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου», περισυλλέγει δὲ πρὸς *μετάφρασιν* (sic) καὶ δημοσιεύσ.ν τὰς ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου γνώμας καὶ πεποιθήσεις τῶν περιφανῶν τῆς Ἑσπερίας φυσιογνωστῶν, — τῶν χαρακτηριζόντων τὴν περὶ αὐτογενέσεως θεωρίαν τοῦ Χέκελ «ἐπιστημονικὴν παρῳδιαν» (!!!)

Ἀναμένομεν τὴν γένεσιν τῆς «περὶ γενέσεως τοῦ ἀνθρώπου» μεταφραστικῆς πραγματείας, ἵνα ἐκφράσωμεν, ἅτε διαφερόμενοι, τὴν γνώμην ἡμῶν ἐπὶ τε τῶν ἐνοιῶν, ἃς θὰ προενέγκῃ εἰς φῶς ὁ ἥρω; «τῶν ὑπερκοσμίων ἐνοράσεων» (βλ. τὰς *Ψυχολογικὰς* αὐτοῦ *Μελέτας*), καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου τρόπου, καθ' ὃν συλλογίζεται, καὶ ὅστις ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὑπάρχουσι τινες μὴ ἀποδεχόμενοι τὰς θεωρίας τοῦ Haeckel (καὶ τί ἐν ταῖς ἐπιστήμασι εἶνε κεκρυσταλλωμένον καὶ ἀναμφισβήτητον;). Ἐξυβριστέος ἄρα ὁ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ καὶ κακοήθως συκοφαντητέος διότι ἀποδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὰς θεωρίας ταύτας, καὶ κηρύσσει αὐτὰς ὡς ἀλήθειαν πραγματικὴν καὶ λογικῶς ἀναντιρρήτου (!!!).

Ἐν τῷ παρόντι τούτο μόνον κρατηροῦμεν τῷ γράψαντι τὴν ἐπιστολήν, κηδόμενοι αὐτοῦ. Παραινῶμεν αὐτῷ νὰ μὴ τολμήσῃ καὶ ἐκστομίσῃ νέαν τινὰ ὕβριν ἢ συκοφαντίαν κατὰ τοῦ Haeckel, διότι ἄλλως πικρότατα θὰ μεταμεληθῇ. Τὴν ἀτεχον μέθοδον τοῦ κλέπτου φωνάζοντος ἵνα φύγῃ ὁ οἰκοδεσπότης ματαίως πειράται ν' ἀπομιμηθῇ ἢ μικρῶς κακοηθεστάτη μέθοδος τοῦ κλέπτου ἐξυβρίζοντος καὶ συκοφαντοῦντος ἵνα καταδικασθῇ ὁ οἰκοδεσπότης! Ἀρκετὰ ἤδη ὁ κ. Ἰ. Σκκλτσούνῃς ἐφλυῶρσε πάντῃ ἐκθέσμως καὶ ἀσυστόλως κατὰ τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου, πληρώσαντα μέχρι ἄκρας στεφάνης πάσης ὑπομονῆς τὸ ποτήριον! Φρίκη κατέλαβεν ἡμᾶς ἰδόντας τί λέγεται πηνταχοῦ ἐν ταῖς *Ψυχολογικαῖς Μελέταις* ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπικριτοῦ κατὰ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ σοφωτάτου κηθηγητοῦ τῆς Ἰένης,

Di quel Signor dell' altissimo canto

Che s'upra gli altri, com' aquila, vola!

Ἐν τῇ 261. καὶ τῇ 262. σελίδι τῶν *Ψυχολογικῶν Μελετῶν* χαρακτηρίζεται, παραδείγματος χάριν, ὁ Haeckel «ὡς ὁ ὀξυδερκέστερος τῶν ζώων τοῦ ὕλισμοῦ ὀπαδῶν», — διατί, νομίζετε; — διότι «ἀρνεῖται πᾶσαν συζήτησιν, πᾶσαν ἀνάλυσιν καὶ πᾶσαν διαλεκτικὴν πάλιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς βέσεως τῆς ὕλιστικῆς *γατασιοπληξίας*» (!!!). Ὅθεν ὁ Haeckel ἀρνεῖται ὅτι ἀσμενέστατα καὶ εὐχερέστατα δέχεται ὁ κ. Ἰ. Σκκλτσούνῃς, διότι εἶνε — ὁ Haeckel — ὀξυδερκέστατος, ὅ ἐστι *gamin* πρώτης τάξεως, δηλαδὴ διότι ὀξυ-

δερκέστατα διέγνω ὅτι ἡ ὑλιστικὴ αὐτοῦ *φαντασιοπληξία* (Λέξις αὕτη τοῦ νέου Λεξικοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς εὐχρημοσύνης, κοινὴ καὶ τῷ κ. Μακράκη!) πρὸ τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ κ. Ἰ. Σκαλτσούνη πίπτει πτώμα οἰκτρόν, ἅμα ὑποβλήθη εἰς τὴν *συζήτησιν*, τὴν *ἀνάλοισιν* καὶ τὴν *διαλεκτικὴν κάλην* τοῦ ἡμετέρου πανσόφου. Ἐννοεῖτε ἤδη πόσον κακοήθης ἐπιστήμων εἶνε ὁ Ἑρνέστος Haeckel κατὰ τὸν δεινότετον καὶ δικαιοτάτον αὐτοῦ καὶ ἡμῶν ἐπικριτὴν; Ἐννοεῖτε πόσον ὀφείλετε νὰ βδελύττησθε τὸν *ὄξυδερκέστατον* τῆς Γερμανίας ἀπατεῶνα; Καὶ τὴν ἀκατονόμαστον ταύτην κακοήθειαν τοῦ Haeckel συμφανέστερον ἔτι καὶ τορώτερον ἐξαγγέλλει ὁ συγγραφεὺς τῶν *Ψυχολογικῶν Μελετῶν* (σελ. 262), ἀποτολήσας νὰ γράψῃ τὰ ἐξῆς ὁ κοιρότατος λόγιος περὶ τοῦ περικλειοῦς τῆς Γερμανίας τέκνου, περὶ τοῦ πρυτάνεως τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης, περὶ τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ποδηγέτου τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ: «Καὶ ταῦτα—ἐδογματίζειν ὁ ΕΠΠΟΛΑΙΟΤΕΡΟΣ καὶ ΠΟΝΗΡΟΤΕΡΟΣ ΑΜΑ τῶν ὑλιστῶν» (!!!).

Νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦσι πλέον ταῦτα, φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἐπιδέχονται ὑπερβολήν. Ἐξυβρίσθη (καὶ ὑπὸ τίνος;) ὡς ἐπιπολαιότατος καὶ κατεσκευαστήθη ὡς ὄξυδερκέστατος καὶ πορηρότατος, δηλαδὴ ὡς ἄνθρωπος ὄξυδερκέστατα διορῶν τὸ ψεῦδος τῆς ἐκυτοῦ φαντασιοπληξίας καὶ πορηρότατα παρασιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὴν διάγνωσιν ταύτην, ἐν ἄλλοις λόγοις ὡς ἀτιμότατος προδότης τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἐξυβρίσθη λέγομεν, ὡς τοιοῦτος ἀνὴρ, οὐ ἡ ἀπλὴ ἀνάγκωσις καὶ διὰ τὴν λογικότητα καὶ διὰ τὴν σοφίαν καὶ διὰ τὸ ὕψος τῶν ἐνοιῶν καὶ διὰ τὴν ἀπρόκμιλλον χάριν τοῦ λόγου φωτίζει τὸ πνεῦμα, διδάσκει τὸν νοῦν, εὐρύνει τὸ στήθος, ἐξευγενίζει τὴν καρδίαν, καθίστασι τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον καὶ αὐτοκράτορα ἐκυτοῦ, — ἀνὴρ τέλος ἀποτελῶν ἐν τῶν ἐπιστημονικῶν σεμνωμάτων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου!!! Ὑβριν ἀδικωτέραν καὶ συκοφαντίαν ἀναισχυνοτέραν οὔτε γινώσκομεν, φίλοι ἀνχνῶσται, οὔτε νὰ φαντασθῶμεν ἡδυνάμεθα! Ἄν δ' ὅμως θελήσητε νὰ πιστεύσητε εἰς τὴν *Ἀράπλαισιν* τῆς 1. Φεβρουαρίου (σελ. 879) ἡ συκοφαντία καὶ ἡ ὕβρις αὕτη ἐθεωρήθησαν ἐν Χίφ κατὰ τὸν «καλὸν κῆραθὸν ἀνταποκριτὴν κ. Ν. Σάδην» ὡς «ἐπιστημονικὰ καὶ λογικὰ τῆς ἀληθείας ἐπιχειρήματα τοῦ ὑπὸ πνεύματος χριστιανικοῦ καὶ Θεοῦ σοφίης ἐμπνεομένου συνιδρυτοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ ὀρητροῦ συνεργάτου — κ. Ἰ. Σκαλτσούνη» (!!!). Τοιοῦτον εἶνε τὸ πνεῦμα τὸ χριστιανικόν, τοιαύτη εἶνε ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Θεοῦ σοφία, ἐξ ὧν ἐνεπνεύσθη ἀεῖποτε ὁ σωτὴρ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας *ὀρητρὸς συνεργάτης!*

Ἡμεῖς, εὐχόμενοι τῷ κ. Ἰ. Σκαλτσούνη ν' ἀξιῶται ἀεῖποτε τῶν ἐπαίνων καὶ τῶν θεσπεσίων πανηγυ-

ρικῶν τοῦ «καλοῦ κῆραθὸς ἀνταποκριτοῦ κ. Ν. Σάδην» καὶ τῶν ἄλλων ὁμοτίμων, περὶ ὧν λίαν προσεχῶς, τοῦτο μόνον συμβουλευόμεν αὐτῷ, νὰ τηρήσῃ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ συγγράμματι εὐλαβῆ, εὐλαβεστάτην γλώσσαν πρὸς τὸν μέγαν Haeckel καὶ τοὺς ἄλλους τῆς ἐπιστήμης ἱεροφάντας ὁ τῶν ἐλαχίστων ἐλάχιστος οὗτος ἐπιστήμων καὶ λόγιος. Τὴν παραίνεσιν δὲ ταύτην ποιούμεθα, κηδόμενοι αὐτοῦ, ὡς προείπομεν. Ἄν δ' ἄλλως πράξῃ, ἂν ἀποτολήσῃ καὶ ἐκστομίσῃ ἄλλην τινὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην ὕβριν ἢ συκοφαντίαν κατὰ τοῦ ἐριτίμου ἀνδρός ἢ κατ' ἄλλου τίνος ἐπιστήμονος, δηλοῦμεν ἡμεῖς αὐτῷ ἀπὸ τοῦδε κητηγορηματικῶς ὅτι θὰ ἐκράγῃ περὶ αὐτὸν τηλικύττη θύελλα, θὰ ἐξετασθῇ μετὰ τοςαύτης αὐστηραῆς ἀκριβείας ὅ,τι *δύραται* καὶ ὅ,τι *ὀφείλει* ἤδη νὰ ἐξακριβωθῇ, θὰ ἐλεχθῇ οὕτω σφοδρῶς καὶ ἀναλυτικῶς ὁ αὐτοουργὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἀνοσιουργήματος, ὅπερ καλεῖται *Ψυχολογικαὶ Μελέται*, ὥστε θὰ καταρασθῇ μυριάκις τὴν ἄρην, καθ' ἣν διενεόγη νὰ ὑποδυθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸ πρόσωπον τοῦ σωτήρος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας! Εἰμεθα λάτρεις τοῦ δικαίου, λάτρεις τῆς ἠθικῆς καὶ ὑπὲρ πάν ἄλλο λάτρεις τῆς ἐπιστήμης! Ὑβριν ἢ συκοφαντίαν κατὰ τῆς ἐπιστήμης θεωροῦμεν ὡς προδοσίαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου, ὡς βεβήλωσιν τοῦ πανσέπτου καὶ πνευκλάμπρου ἐκείνου εἰδώλου, τῆς παρθένου Ἀληθείας, ὅπερ κατέθελε καὶ κατεμάγευσεν τὴν νεότητα ἡμῶν, ὅπερ ἐστερεοποίησε τὸ ἀνδρικὸν ἡμῶν βῆμα, καὶ ὅπερ εἶνε ἡ ὑπερτάτη ἡμῶν ζωὴ, ἡ ὑπερτάτη ἡδονή, ἡ ὑπερτάτη θρησκεία, τὸ ἠθικὸν ἡμῶν πᾶν! Εἰς πάντα ἐπιτρέπομεν τὴν ἔκφρασιν γνωμῶν ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων πρὸς τὰς ἡμετέρας: τί λέγομεν; Ἐπιζητοῦμεν μάλιστα τὴν ἔκφρασιν ἐνκντίων γνωμῶν, καὶ συζητοῦμεν ἐπ' αὐτῶν μετὰ παντός, καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ κ. Μακράκη, διότι δυνατὸν καὶ ἡμεῖς νὰ πληνώμεθα, διότι *du choc des opinions jaillit la vérité*. Τὸ ἀλῆθινον ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ, ὅπου οὐδέποτε εἰσέδυσεν ἡ Ἀλήθεια, ἐν τῷ ζοφερωτάτῳ καὶ αἵματοσταγαεῖ ἐκείνῳ σπηλαίῳ τῷ καλουμένῳ Οὐατικανῷ, ἐν ᾧ ἐμφωλεῖ ὁ Κάϊν τῆς Εὐρώπης, οὐ ὑπέρμαχος ἐπέπρωτο νὰ ἐμφανισθῇ τεχνηέντως πολλαχοῦ τῶν *Ψυχολογικῶν Μελετῶν* καὶ ὁ κ. Ἰ. Σκαλτσούνης!!! Ἄλλὰ, δεχόμενοι τὰς ἀντιρρήσεις, δηλαδὴ τὴν *συζήτησιν*, οὐδενὶ συγχωροῦμεν, ἐξαίρουμένου τοῦ συντάκτου τοῦ *Λόγου*, τὴν ἐκτόξευσιν ὕβρων καὶ συκοφαντιῶν κατὰ τῶν ἡμετέρων γνωμῶν. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπομεν, ἐξαίρουμένου τοῦ κ. Μακράκη, νὰ χαρακτηρίσῃ ἐπιστημονικὰς θεωρίας καὶ μάλιστα κραταιοτάτας ὡς φαντασιοπληξίας ὀλεθρῆς τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀνθρωπότητι καὶ δὴ δολίως καὶ ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ψευδοῦς αὐτῶν ἐκφραζόμενας. Εἰς πᾶσαν τοιαύτην ὑβριστικὴν καὶ συκοφαντικὴν μέθοδον, ἥς πρόδηλος ἡμῖν

και παντι ἀγρυπνοῦντι ὁ σκοπός, θά ἀντιτάξωμεν τηλικαύτην ἀντίστασιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἣν ἡμεῖς θεραπεύομεν, ὥστε θά κτασθῆ ἀδύνατος ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἡ ἥττα πρὸ ἡμῖν τῆς ἐπιστήμης! Ζῶμεν ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ γιγνώσκομεν τὰ ἀπὸ πολλοῦ πρὸ ἡμῖν γιγνόμενα. Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι πρὸ ἡμῖν ἰδιαιτερεῖς πνευματικοὶ προδότες τοιοῦτοι, ὥστε συγκρινόμενοι πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐθιάλτης καὶ οἱ ἄλλοι προδότες οἱ πολιτικοί, ἀποδείκνυνται περιφανέστατοι εὐεργέται, ἀξιώτατοι μυρωδίων καὶ ἀνδριάντων! Ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων καταπτύστων προδοτῶν φωραθέντων ἡ κατασχυμένη βασιλεία πρὸ πολλοῦ κατέρρευσε, καὶ τοῦτο μὴδέποτε οἱ κύριοι οὗτοι λησμονεῖτωσαν.

«Οὐ γὰρ ἔστιν, — οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιόκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἀπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γὰρ ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀν τύχη, τῷ χρόνῳ δὲ φωραθῆναι καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ».

ΠΟΙΚΙΛΑ

Χρησιμότης τῆς ἀμμωνίας ἐν τῷ οἴκῳ. —

Εἶνε πολὺ καλὸν νὰ ἔχη τις πάντοτε ἐν τῷ οἴκῳ του φιαλίδια ἀμμωνίας ἠρασιωμένης, ἣν δύναται νὰ προμηθεύηται ἀντὶ ἀσημάντου δαπάνης ἐκ τοῦ πρώτου τυχόντος φαρμακείου. — Εἰς πλείστας περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ χρήσις αὐτῆς καὶ μάλιστα ἐν τισὶ λάζις ἐπωφελῶς.

— Ὅλιγα σταγόνες ἀμμωνίας ἐντὸς ἐλαφρῶς χλιαροῦ ὕδατος, ἀπαλύνουσι καὶ καθαρίζουσι τὸ δέρμα.

— Ἡ εἰσπνευσις τῶν ἀτμῶν τῆς ἀμμωνίας ἐπιφέρει καταπραΰνσιν καὶ ἐνίοτε θεραπείαν τῆς κεφαλαλγίας.

— Αἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐπικεκολλημέναι μεταλλικαὶ πλάκες καθαρίζονται προστριβόμεναι δι' ἐριούχου ἐμπεποτισμένου δι' ἀμμωνίας.

— Συνιστᾶται ὁ καθαρισμὸς τῶν ταπήτων διὰ σπόγγου βεβρεγμένου ἐν ἀμμωνιοῦχῳ ὕδατι, ὅπως οὕτω καὶ οἱ χρωματισμοὶ αὐτῶν γίνονται ζωηρότεροι.

— Αἱ ὕελις τῶν πρᾶθύρων καθαρίζονται πολὺ εὐκολώτερον παρὰ διὰ σάπωνος, πλυνόμεναι δι' ὕδατος ἀμμωνιοῦχου. (Ἐντὸς 10 ὀκάδων ὕδατος ῥίπτονται 3—4 κοχλιάρια ἀμμωνίας).

— Αἱ ἐπὶ τῶν φορεμάτων κηλίδες τῶν λιπῶν ἐξαλείφονται, ἐὰν προστριβῆ πρώτον καλῶς τὸ κηλιδομένον μέρος διὰ λίαν ἠραιωμένης ἀμμωνίας, ἐπιτεθῆ λεπτότατος χάρτης ἢ ὕφασμα μεταξωτὸν καὶ στιλβωθῆ κατόπιν διὰ τοῦ θερμοῦ σιδήρου. (Ὅπως σιδηρώνονται τὰ ἀσπρόρουχα ἀνευ κόλλας).

— Αἱ δὲ δι' ὀξέων κηλίδες τῶν φορεμάτων ἐξαλείφονται διὰ τῆς χρήσεως πυκνῆς ἀμμωνίας. Κατόπιν γίνεται χρῆσις χλωροφορμίου ὅπως τὸ ὕφασμα ἐπαναλάβῃ τὴν ἀρχικὴν του χροιάν.

— Αἱ ψήκτραι καὶ τὰ κτένια καθαρίζονται ἐμβαπτιζόμενα ἐντὸς ἀμμωνιοῦχου ὕδατος. Ἐξαγόμενα κατόπιν ἀποξηραίνονται εἰς τὸ πῦρ, ἢ κάλλιον εἰς τὸν ἥλιον.

— Αἱ φλανέλλαι καὶ τὰ μάλλινα ἐν γένει σκεπάσματα καθαρίζονται ἐντελῶς ἐμβαπτιζόμενα ἐντὸς κἀδου περιέχοντος δ ἄλυμα σάπωνος καὶ ὀλίγην ἀμμωνίαν.

— Μίγμα ἐξ ἔστων μερῶν ἀμμωνίας καὶ τερεβινθίνης χρησιμοποιεῖται πρὸς καθαρισμόν τῶν κηλίδων τῶν ζωγραφιδῶν, καὶ ἐὰν ἀκόμη αὐταὶ εἰσὶ πρὸ χρόνου.

— Τὰ ἐξ ἀργύρου, χρυσοῦ καὶ νικελίου σκευῆ προστριβόμενα μὲ ἐριούχον βεβρεγμένον δι' ἀμμωνίας καθαρίζονται καὶ ἀναλαμβάνουσιν ὅλην τὴν ζωηρότητα καὶ λάμψιν. — Ἐπίσης καὶ οἱ ἀδάμαντες.

— Ὁ πεπκλιωμένος χαλκὸς ἀναλαμβάνει τὴν συνήθη αὐτοῦ μεταλλικὴν ὄψιν, ἐὰν διαβραχθῆ διὰ πυκνῆς ἀμμωνίας καὶ προστριβῆ ἰσχυρῶς διὰ ψήκτρας. Ἐκπλύνεται κατόπιν δι' ὕδατος.

Ἐννοεῖται ὅτι, πρὸς ἀβλαβῆ καὶ ἐπιτυχῆ χρῆσιν τῆς ἀμμωνίας διὰ τοὺς προειρημένους σκοποὺς, πρέπει προηγουμένως ἕκαστος νὰ κάμῃ δοκιμὰς τινὰς ἐπὶ τεραχίων ὑφάσματος, μετάλλων ἀχρήστων κλ. μέχρις οὐ ἀποκτήσῃ τὴν ἔξιν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς προστριβῆς καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσοῦν τῆς ἀμμωνίας καὶ κατόπιν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν καθαρισμόν τῶν ἐν χρήσει ἀντικειμένων.

Ἡ ἀμμωνία ὡς φάρμακον πρόχειρον. —

Εἰς τὴν καταρροὴν ὠφελεῖ πολὺ ἡ διαδοχικὴ εἰσπνευσις ἐπὶ 3 — 4 φορὰς τῆς ἀμμωνίας· ἐπέρχεται δὲ ἀποτελεσματικὴ καὶ βεβαία θεραπεία, ὅταν γίνηται χρῆσις τῆς ἀμμωνίας ἐγκαίρως, εὐθύς ὡς αἰσθανθῆ τις τὰ πρῶτα, συμπτώματα τοῦ κρυολογήματος.

Εἰς δὲ τοὺς συνηθίζοντας νὰ κάμνωσι καθημερινὸν λουτρὸν δι' ἀπλοῦ ὕδατος συνιστᾶται ἡ ἐν αὐτῷ προσθήκη ὀλίγης ἀμμωνίας· ἐπενεργεῖ αὕτη κατὰ τῆς δυσκρέστου ὀσμῆς τοῦ σώματος τῆς ἐκ τῆς διαπνοῆς καὶ τοῦ ἰδρώτος προκαλουμένης, συνάμα δὲ συντελεῖ εἰς τὸν καθαρισμόν καὶ τὴν ἀπάλυνσιν τοῦ δέρματος. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς οἰνοποιίας ζάλην καὶ εἰς τὴν μέθην ὠφελεῖ ἡ πόσις μικροῦ κυπέλλου ὕδατος μετὰ τινῶν σταγόνων (4 — 5) ἀμμωνίας.

Πῶς πρέπει νὰ τρώγονται καὶ νὰ βράζονται τὰ ὠά. —

Ἐκ τῶν θρεπτικωτέρων οὐσιῶν, ἃς μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τροφήν του εἶνε καὶ τὰ ὠά τῆς ὄρνιθος ἢ θρεπτικὴ των δυνάμεις, τὸ εὐχυμον τῆς γέυσεως, τὸ πολυποικίλον τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐδέσμασιν καθιστῶσι τὰ ὠά περιζήτητα καὶ εὐχρηστάτα εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, ἀπὸ τῆς πτωχικῆς καλύθης, τοῦ χωρικοῦ μέχρι τῆς πολυτελεστάτης τραπέζης τοῦ ἑκατομμυριοῦχου Ἡ καλλιτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα χρῆσις εἶνε τὸ τρώγειν αὐτὰ βρασιά. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ὅμως τοῦ πόσον πρέπει νὰ βράζονται διαφέρουσι πολὺ αἱ ὀρέξεις τῶν διὰφόρων ἀνθρώπων· ἄλλοι τὰ θέλουσι πολὺ σιγητὰ, ἄλλοι μελάτα, ἄλλοι ὅλως διόλου γερούτα εἰσὶ δὲ τινες (χοῖδοι θεάτροι, ψάλται, κλπ.) τρώγοντες αὐτὰ ὠμά. Διὸ καὶ διάφοροι μέθοδοι καὶ μηχανήματα ἐπενοήθησαν κατὰ καιροῦς δι' ὧν νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἕκαστος τὸν βρασμόν τῶν ὠῶν ἀκριβῶς σύμφωνα μὲ τὴν ὀρέξιν του.

Ἡ ὑγιεινὴ παραγγέλει νὰ τρώγονται τὰ ὠά με-